

ראש עיריית רבת-עמון

בשעת ביקורו של זלמן שור, נשיא המדינה, בהצגת התיאטרון החיפאי, שנערכה במתחמקה נוכח שחקן התיאטרון חיים טופול בפגישתו הראשונה עם שור. טופול היה אז בן 14, עבד כמכונאי בבית דבר, ועסק בהפעלת המעלית. כשנכנס למעלית איש מבוגר ובלתי מוכר לו, החליט טופול שזהו מועמד מצויין למתיחה. הוא לחץ באמצע העליה על כפתור העצירה, הודיע ראישי הנדרם שהמעלית התקלקלה. אחריכך הוציא מתיקו מספר מפתחות, עשה עצמו מתקן משהו, כשהוא מציץ לעבר האיש הישב ומתעצבן. בליבו כבר התברר על הי סיפור המפורט שיספר לחבריו במערכת. אולם כשהחליט טופול סוף-סוף שהמעלית כבר תקינה, והעלה אותה למעלה, לא העז לספר את סיפורו, כי לתדהמתו גילה כי כל אנשי הקומה אליה עלה, עמדו מצפים למעלית הנפתחת. רק אז התברר לו שהור, העיתון . . . מלאי התפעלות מהנער הישראלי, היו דויד ופולה בן-גוריון, בביקורם בתערוכת-הנוער. כשהציגו בפניהם את ראש עיר-הנוער, עזרד חרמלונ, הכיר תכלה בו פולה בליגלוג: כזה צוץ וכבר ראש עירייה! למרות זאת התיידדה איתו, ואף היתה מוכנה לשמוע מפיו הסברים על התערוכה. יותר מאוחר נפגשה פולה במי שהיה שלישי-הצבאי של בעלה, חיים בן-דויד, ראש אכ"א במטכ"ל, וקראה לעברו: "מה, אתה שוב איתנו?" "לא, לא", הרגיע אותה בן-דויד, "היום אני כאן עם צה"ל". אולם ההנאה הגדולה ביותר ציפתה לשניים בתערוכת דבר לילדים, בה ראה בן-גוריון את עצמו בצעירותו (ראה תמונות). אפילו מראה ראשי הממשלות הישראלים האחרים לא הצליח לקלקל לו את מצב הרוח . . . הסיכסוך האחרון בין המשטרה לש.ב. בי שאלה מי שמור על דויד בן-גוריון, כמעט והסן לסיכסוך משפחתי. מסתבר שכאשר פנו למפקד משטרת רמת-גן לשלוח שטר לשמירה על האיש, היפנה זה את המשאלה למפקדו הישיר, עמוס טרוב, בעניין, היפנה מפי לאחר שעמוס טרוב לדון בעניין, היפנה מפי קד משטרת רמת-גן את הבקשה למטה הרצוי . . . פרט מעניין על מיקומם בסדר החשיבות הישראלי התגלה בימים אלה ב"אופן רישמי לחברי הכנסת הישראלית. לי אחר שהרגישו ביחס המורז אליהם בכנס הלהיית הנשיא המנוח, הוזמן הממונה על הסכס, אברהם גלבוץ, לבירור הוועדת הכנסת ושם הודה שהם אינם אלא במקום השני בסדר החשיבות של הממונים לי כסכים. לפניהם נמצאים הנשיא, חברי ה"ממשלה, שופטים עליונים, שגרירים זרים, רבנים ראשים, סגני שרים, ועוד רשימה ארוכה של מכובדים אחרים, שהם לאו דווקא נבחרים . . . על כבודו של צה"ל הגן השבוע רמטכ"ל בדימוס חיים לסי קוב, בסימפוזיון שנערך מטעם המרכז ה"ישראלי לניחוג, בראשותו של לסקוב, ה"לונגן אחי המשתתפים על טיבו הגרוע של המון שניתן להם במקום בו אכלו: "אני מוכן לקבל את כל גרוע במילואים, אבל לא במצב הזה". החלונן האיש. "האוכל בצבא יותר טוב מאשר אצלן בבית", התריס כי נגדו הרמטכ"ל לשעבר, בכעס גלוי . . . הקשר בין ארכיונו משרד הבטחון לבין כתב דבר, חגי אשד, אשר הכין לאחרונה תיק מסמכים הנוגעים לפרשת-לבון עכור בן-גוריון, איננו חדש. בעובדה זו נזכרו כמה מחתיקי לחיי, שהתכנסו השבוע ב"באר הירושלמי פנו. סיפר אחד מהם: "חגי שירת אתנו במחתרת עד לפירוקה בשנת 1948. יחד אתנו עבר להתיבה שמונה, ש" היתה אז נתנו פיקודו של יצחק שדה. כבר בשנת 1949 הועסק בעבודות מיוחדות בארכיונו משרד הבטחון. הדבר עורר זנו חשדות מסוימים לבניו, כי במשך כל זמן שרותו במחתרת מילא גם תפקידים אחרים. הרי לא יכול להיות שאחרי רצח הרוזן פולקה ברנדוט, שעה שכולנו היינו חשודים, יקחו אחד מהחברים ועיסקותיו גיובים סודיים, שאיש לא ידע עליהם" . . . את האמביציות שלו גילה השבוע חבר מועצת עיריית תל-אביב החרותי אברהם שכמברמן. בעת דיון סוער עם היהלומים, על בניית בורסת-היהלומים החדשה בתל-אביב, הצהיר שכטרמן: "כל זמן שאני חבר מועצת העירייה האת — אתם לא תעברו מתל-אביב. המקום היחיד אליו אולי אסי כים שתעברו היא רבת-עמון, אחרי שנכבש אותה, וגם זה, רק אם אהיה ראש העירייה שלה". . . זוגה משהעשת לדרך עבודתו של ראש עיריית באר-שבע לשעבר, דויד טוביהו, סיפור שותפיו להנהלה דא,

בן-גוריון ליד תמונת אשכנז הצעיר — התעניינות

— ליד תמונת שרת — התעניינות

— וליד תמונת עצמו — התפעלות

ג'יהן פרופינימו? כעבור שלושה ימים פרצה שערוריית קילר-פרופינימו . . . בי ביקורה בהופעת הלהקה הבלגרית, שמחה שרת-החיוץ גולדה מאיר, כששמעה קצין בולגרי מהלהקה יוצא אל הבמה, ומברך בעברת את הנוכחים. בהפסקה מיהרה הי שרה אל מאזווייה-קלעים, תפסה את הקצין והמסירה עליו שאלות. הקצין רק עמד ו"נהגן בראשו. גולדה התפלאה, וביקשה הסבר מאחד המלווים. רק אז התברר ש" אותו מנוד-ראש המשמש כ"הן" בישראל, מבטא בבולגריה דחקא שלילה. הקצין עשה כל הזמן בראשו את הסימן "לא": הוא לא מבין עברית, ואת נוסח-הברכה למד בעל-פה.

★ ★ ★

דיאטה במלון

לומרת והשחקנית יונה עטרי הגיעו לי-אחרונה ארבע הצעות קוסמות, מאובסע תיאטרונים שונים, להופעה על בימותיהם. ימרות שהיא עויין מתלבסת, נראה שהיא תעדיף על כולם את התיאטרון החיפאי . . . עירעור על הדעה המקובלת כאילו ברהניסגאב הוברמן, יהודי ממוצא פו"לני וגדול הכנרים בעולם בשנות העשרים, הוא המייסד היחידי של התזמורת הישרא-לית — השמיע בימים אלה מנהלה המוסי-קאלי של התזמורת הפילהרמונית בסיס" בורג, ארצות-הברית, ויליאם שטיינ" ברג, המבקר בימים אלה בארץ: "הוברמן אסף את הכסף", סיפר שטיינברג על אותם הימים, "ואני ריכזתי את הנגנים. הכאנו אותם ארצה ואני באתי איתם. היתה לנו תזמורת המורכבת מעודף של נגנים טובים. היו לנו, למשל, חמישה כנרים ראשים, והצענו לה"ש שורה שלמה של כנרים ראשיים." פני ההופעה הראשונה הייתי כל כך עצבני, עד שבכל חורה פטרתי לפחות נגן אחד של התזמורת. כמוכן שלמחרת היום קיבלתי אותו בחזרה לעבודה, אחרת היינו נשארים בלי שום נגן עד הבכורה" . . . המבקרים הרבים בהופעת היחיד של אננס בורג, במיסגרת הפסטיבל, התפל-אי: מאוד מדוע השחקנית, לה הם מריעים בהתלהבות כה רבה, כשהם ניצבים על רג-ליהם, מסרבת בעקשנות להעניק להם הדרן. לאחר ההצגה הסבירה השחקנית את פשר התנהגותה: "צ'ארלס לרהטון המנוח לי-מד אותי לא לתת לעולם הדרן. השאייר את הקהל רעב, היה אומר, צאי אליו, דברי איתו, אך אל תוסיפי הופעות ממנו למדתי איך לנהוג". . . אורח אחר המופיע ב"פסטיבל החנון משה קוסביצקי, רוה מאז ביקורו האחרון בארץ, בארבעים קילו-גרם. כאשר השתוממו מכריו הישראלים על כך, הסבירה אשתו: "אוי, הוא התחיל ב"דיאטה עוד בביקורו הקודם בארץ. במלון בו התגורר היה המזון כל כך גרוע, עד שלא היה עליו לעשות שום דבר. רק לאכול את האוכל הרגיל". . . משפתת זראי תהיה שקועה כנראה בקרוב במשפ"טים ישראלים. ריקה זראי שלהה יפוי כוח לעורר-דין בישראל, שיתבע בשמה פיי-וויים על פירסום תמונתה במודעת פירסו-מת של אחד המלונות הגדולים והחדשים בארץ, ללא קבלת רשות ממנה. בעלה ל"שעבר, יוחנן זראי, יתבע כנראה בעצמו לדין, לאחר שקיבל בזמנו דמי-קדימה מ"התיאטרון החיפאי על המוסיקול שעמד ל"חבר למענם, אך מסרב עתה לחתום איתם על חוזה . . . דליה לביא, השרה עתה בגרמניה, ענתה על ארבע שאלות של עתון גרמני גדול. גילתה דליה: "כבר בבית הספר למדתי כי משולש-החיים מורכב מ"אנבה, כסף ובריאות". לדבריה, אין סיכוי רב, לנערות יפות לחזור לעולם הסרטים, ברומא, מבלי להיכנס למיטתם של אנשי הסרטים. השחקן האהוב עליה ביותר, עימו עבדה, היה לדבריה פיטר ואן-אייק. כי תחבבותה העיקרית ציינה תיכונן ותפירתן של שמלות, וכן קישוט דירתה היפה ב"רומא. בראיון זה, כמו בהופעותיה ב"מנייה, הגדירה דליה את עצמה כישראלית, מסרה שהיא בת עשרים . . . הופעה מוצלחת היתה לשני ישראלים בטלוויזיה בהמ"בורג, השבוע הופיע צמד תנופריים, במס-גרת תוכנית להיטים פופולארית, הנקראת מוסיקה מסטודיו ב. אסתר רייכשטאט הופיעה תחילה עם זמר בשפה הגרמנית, ואחר-כך בשירה ספרדית, בליוויו של בעלה, אברהם רייכשטאט. הביקורות היו נלהבות. מה שהפריע לישראלים הוא שם המשפחה המוזר, "עופרים", אותו הדביקו לאסתר כאירופה . . . אליעזר ברליב ורומק גרינברג, אנשי הליגה להגנת ה"אורח, החליטו להנצית את זיכרו של עורך-הדיון ג'ורג'י, ואמר לו דבר שנשמע או כמחאמה גדולה: "אתה מאוד דומה ל"ידי טוב שלי, מיניסטר המלחמה שלנו,

ויריבו הפוליטיים כיום: יום אחד הגיעו שני גיאולוגים אל טוביהו, שיכנעוהו ש" כדאי לחפש נפט בשטח העיר. אחרי ש" טוביהו שוכנע, והגיאולוגים החלו להצביע על מקומות מתאימים לחיפוש, הפסיק אר-תם טוביהו: "את זה — עיזבו. את מקום הקידוח אני אקבע". . . חומר-רקע מאלף לכתבת שער על יהדות גרמניה, סיפק ל"ערכי דר שפינו העורך האחראי של ידי-עות אחרונות, נוח מוזס, שביקר שם בימים אלה. סיפר מוזס על הביקור: "כש"ראיתי את 13 המתפללים בבית-הכנסת, עברה בי צמרמורת. כשהייתי אחר-כך אצל ספר, והוא הפטיר כי באותו בניין מתגורר איזה לוי, שעושה עסקים טובים, חשתי כאילו נדקרתני כסכין".

★ ★ ★

ידיו של השר

למרות שהם טורחים להסתיר זאת, מס' תבר שגם לדיפלומטים הסובייטיים חוש הומור מסותח. השבוע, למשל, התגלה ש" המוכר הראשון לשעבר של השגרירות ה-